

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13456

гр. София, 06.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
закрито заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **11338** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 135, ал. 6 вр. ал. 5 от Административно
процесуалния кодекс (АПК).

С Определение № 169 от 08.01.2026 г. постановено по адм. дело 12370/2025 г. състав на Пето
отделение на Върховния административен съд е отменил Определение № 39507 от 26.11.2025 г.
по адм. дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26
състав, с което на основание чл. 154а, ал. 1, т. 4 от АПК е спряно производството до приключване
на адм. дело 5220/2025 г. по описа на Административен съд – София – град.

Делото е върнато със задължителни указания за продължаване на съдопроизводствените действия
- проверка по чл. 135, ал. 1 от АПК, при отчитане на изискванията на чл. 125 от Закона за
държавния служител (ЗДСл) и евентуалното наличие на основания за повдигане на спор за
компетентност по чл. 135, ал. 6 вр. ал. 5 от АПК.

Административно дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град е
образувано въз основа на Искова молба от М. М. Л., [населено място],[жк][жилищен адрес]
депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.
Исковата молба е изпратена по подсъдност, на основание чл. 133, ал. 1 от АПК, с определение №
40455 от 30.09.2025 г. по гр. дело № 40859/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско
отделение, 168 състав. Претендират се обезщетения за имуществени вреди, произтичащи от
прекратеното със Заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински
одит“ № РД-01-31 от 25.04.2025 г. служебно правоотношение на ищцата М. М. Л..

Предявени са искиове на различни правни основания:

- по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл за обезщетение за неползван платен годишен отпуск към момента на
прекратяване на служебното правоотношение – 40 дни, в размер на 5 846,40 лева заедно със
законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното
изплащане на обезщетението,

- по чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите – мораторна лихва върху размера на
претендираното обезщетение по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл – 172,41 лева за периода 26.04.2025 г. –

17.07.2025 г.

- по чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл – обезщетение за два месеца, през които ищцата е останала без работа - в размер на 5 692 лева, ведно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното изплащане на обезщетението

- по чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите – мораторна лихва върху размера на обезщетението по чл. 106, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДСл –76,51 лева – за периода 30.05.2025 г. – 17.07.2025 г.

- по чл. 106, ал. 4 от Закона за държавния служител – обезщетение за неспазен срок на предизвестие в размер на една основна заплата – 2 846 лева, ведно със законните лихви, считано от завеждане на исковата молба – 17.07.2025 г. до окончателното изплащане на обезщетението,

- по чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите – мораторна лихва върху размера на обезщетението по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл – 89,43 лева –за периода 26.04.2025 г. – 17.07.2025 г.

В Исковата молба е посочено, че законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е оспорена пред съда. Образованото административно дело 5220/2025 г. по описа на Административен съд – София – град към момента на постановяване на настоящото определение не е приключило с влязъл в сила съдебен акт.

При извършената проверка, по реда на чл. 135, ал. 1 и ал. 6 вр. ал. 5 от АПК в изпълнение на дадените задължителни указания с отменителното определение на Върховния административен съд, при отчитане на изискванията на чл. 125 от ЗДСл, настоящият съдебен състав прие за установено:

Предявените иски за обезщетения за имуществени вреди с правно основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл са уредени в Глава шеста на Закона за държавния служител „Прекратяване на служебното правоотношение“ и съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗДСл и задължителното тълкуване в т. 6 на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015 г. по тълкувателно дело № 2/2014 г. на ОСГК на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС са подсъдни на административните съдилища.

Исковата претенция по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл за обезщетение на неизползван платен годишен отпуск до прекратяване на служебното правоотношение на ищцата, за който се твърди да не е погасен по давност, е част от общата уредба в Глава пета на Закона за държавния служител относно работното време, почивките и отпуските. Претенцията за обезщетение е имуществена и е предпоставена от факта на прекратяване на служебното правоотношение, с оглед забраната за компенсиране на платения годишен отпуск, съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗДСл.

Според константната съдебната практика искът по чл. 61, ал. 2 от ЗДСл не е обусловен от законосъобразността на акта на органа по назначаване, с който е прекратено служебното правоотношение, нито произтича от незаконосъобразна административна дейност (Определение № 54 от 23.12.2022 г. на 5-членен състав на ВКС и ВАС по адм. д. № 54/2022 г.; Определение № 7 от 01.02.2024 г. на 5-членен състав на ВКС и ВАС по адм. д. 47/2023 г.; Определение № 7370/13.06.2024 г. по адм. д. 5822/2024 г., ВАС, V о.; Определение № 16/26.11.2024 г. на 5-членен състав на ВКС и ВАС по адм. д. 31/2024 г.; Определение № 9951/04.10.2021 г. по адм. д. 8854/2021 г., ВАС, V о., Определение № 585/20.01.2026 по адм. д. 11681/2025 г., V о.). Имущественият характер на неупражненото право на ползване на платен годишен отпуск, подлежащо на парично обезщетяване след прекратяване на служебното правоотношение на ищцата, съгласно чл. 125 от ЗДСл, предпоставя компетентността на гражданския съд.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да повдигне спор за подсъдност пред смесен състав на ВКС и ВАС, съгласно чл. 135, ал. 6 вр. ал. 5 от АПК, относно предявената с Исковата молба на М. М. Л., депозирана чрез адв. Б. Н. Ш., САК срещу Изпълнителна агенция

„Медицински надзор“ претенция за обезщетение, с правно основание чл. 125 вр. чл. 61, ал. 2 от Закона за държавния служител.

Мотивиран от изложено, и на основание чл. 135, ал. 6 вр. ал. 5 от АПК, Административен съд – София - град

О П Р Е Д Е Л И :

РАЗДЕЛЯ производството по адм. дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав образувано по изпратена с определение № 40455 от 30.09.2025 г. по гр. дело № 40859/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 168 състав Искова молба от М. М. Л., [населено място],[жк][жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която са предявени иски за обезщетение с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл, чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл и акцесорни претенции с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ПОСТАНОВЯВА производството по адм. дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав да продължи по предявените с Исковата молба на М. М. Л., [населено място],[жк][жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш., срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ иски с правно основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, чл. 106, ал. 4 и съответните им акцесорни претенции по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, по предявения с Исковата молба на М. М. Л., [населено място],[жк][жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ - иск за обезщетение с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и акцесорните му претенции по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ПОВДИГА СПОР ЗА ПОДСЪДНОСТ относно предявения с Исковата молба на М. М. Л., [населено място],[жк][жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. Б. Ш. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ - иск за обезщетение с правно основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл и акцесорните му претенции по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ИЗПРАЩА адм. дело 11338/2025 г. по описа на Административен съд – София – град на смесен състав на Върховния административен съд и Върховния касационен съд за произнасяне по спора за подсъдност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: